

Rozhodnutí Nejvyššího soudu SSR ze dne 23.09.1976, sp. zn. 4 Tz 158/76, ECLI:CZ:NS:1976:4.TZ.158.1976.1

Číslo: 35/1978

Právní věta: Opustením dítěte v zmysle § 212 odst. 1 Tr. zák. treba rozumieť ponechanie dieťaťa jeho osudu za takých okolností, že pre dieťa vzniká nebezpečenstvo smrti alebo újmy na zdraví. Za opustenie dieťaťa v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia teda nemožno považovať zanechanie dieťaťa v materskej škôlke v opatere pracovníčok škôlky.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 23.09.1976

Spisová značka: 4 Tz 158/76

Číslo rozhodnutí: 35

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Opuštění dítěte

Předpisy: 140/1961 Sb. § 212 odst. 1
§ 213

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 35/1978 sb. rozh.

„Opustením dieťaťa“ v zmysle § 212 odst. 1 Tr. zák. treba rozumieť ponechanie dieťaťa jeho osudu za takých okolností, že pre dieťa vzniká nebezpečenstvo smrti alebo újmy na zdraví. Za opustenie dieťaťa v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia teda nemožno považovať zanechanie dieťaťa v materskej škôlke v opatere pracovníčok škôlky.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu SSR z 23. 9. 1976 sp. zn. [4 Tz 158/76](#).)

Na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR v prospech obvinenej B. M., Najvyšší súd SSR zrušil právoplatný rozsudok Okresného súdu vo Zvolene zo 4. marca 1975 sp. zn. 2 T 34/74 a Okresnému súdu vo Zvolene prikázal, aby vec znova projednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene zo 4. marca 1975 sp. zn. 2 T 34/74 bola obvinená B. M. uznaná za vinnú okrem iného z trestného činu opustenia dieťaťa podľa § 212 odst. 1 Tr. zák. na tom

skutkovom základe, že 31. decembra 1971 v Rimavskej Sobote ako matka maloletej A. M., nar. 24.9. 1966, zanechala dieťa v materskej škôlke, pre dcéru neprišla a až 13. 2. 1972 zabezpečila opateru dieťaťa prostredníctvom ďalšej osoby. V období od 31. decembra 1971 do

13. februára 1972 sa o dieťa starala riaditeľka materskej škôlky K. Č. Za to bol obvinenej uložený podmienený trest odňatia slobody.

Tento rozsudok sa stal právoplatným.

Najvyšší súd SSR na podklade podanej sťažnosti pre porušenie zákona preskúmal všetky výroky napadnutého rozsudku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že zákon bol porušený.

Okresný súd sa mal zaoberať aj otázkou, či sú v čine obvinenej naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu opustenia dieťaťa podľa § 212 odst. 1 Tr. zák. Pod pojmom opustenie dieťaťa v zmysle citovaného zákonného ustanovenia sa rozumie konanie, ktorým sa dieťa ponecháva svojmu osudu za takých okolností, že pre dieťa vzniká nebezpečenstvo ujmy na zdraví alebo smrti. Preto mal súd riešiť aj ten problém, či zanechaním dieťaťa v materskej škole vzniklo preň takéto nebezpečenstvo.

Obvinená ponechala dieťa v materskej škôlke, kde je pod dozorom a v opatere povolaných osôb. Aj keď si pre dieťa neprišla, tieto osoby sa mohli o dieťa buď samy postarať, alebo urobiť opatrenia, aby starostlivosť o dieťa prevzali príslušné inštitúcie. Dieťaťu preto nehrozilo nebezpečenstvo smrti alebo ujmy na zdraví z tej skutočnosti, že obvinená si pre dieťa neprišla. 1)

V ďalšom Najvyšší súd SSR uložil okresnému súdu doplniť dokazovanie okolnosti, či je obvinená príčetná a za svoje konanie zodpovedná.

1) Redakčná poznámka: Prichádza však do úvahy kvalifikovať skutok obvinenej ako trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 Tr. zák.